

**GRATIAS
AGIT
MMXX**

GRATIAS AGIT MMXX

CENA MINISTERSTVA
ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

GRATIAS
AGIT
MMXX

SEZNAM LAUREÁTŮ
LIST OF LAUREATES

BAEZ CHANDOS JOAN

USA

BUGGE PETER

DÁNSKO / DENMARK

DUŠÁTKO JARA

USA

GOLAK JULIAN KAZIMIERZ

POLSKO / POLAND

GULIYEV AKIF (IN MEMORIAM)

ÁZERBÁJDŽÁN / AZERBAIJAN

HERCKY DAVID AVRAHAM

IZRAEL / ISRAEL

NATES TALI

JAR / REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

SLUNÉČKOVÁ ALENA A DE VÉRICOURT EMMANUEL

FRANCIE / FRANCE

STEEN THORVALD

NORSKO / NORWAY

ŠTĚRBOVÁ MARGITA

PÁKISTÁN / PAKISTAN

ZACHÁR OTTÓ

MAĎARSKO / HUNGARY

JOAN CHANDOS BAEZ

FOLKOVÁ ZPĚVAČKA A PÍSNIČKÁŘKA
/ FOLK SINGER AND SONGWRITER

USA

Joan Baez je významná americká folková zpěvačka a písničkářka, známá svým charakteristickým hlasem a politickým aktivismem a obhajobou lidských práv. Texty jejích písní se často věnují aktuálním problémům a sociálním tématům.

Joan Baez pochází z rodiny mexického fyzika a Američanky skotského původu. I když rodiče poslouchali klasickou hudbu, Joan dávala přednost rock and rollu. Od mládí hrála na kytaru a zpívala. Po studiích na střední škole studovala na umělecké fakultě Bostonské university, studia však nedokončila. Začínala hrát ve folkových klubech v Bostonu a Chicagu. V roce 1959 se dostavil první velký úspěch na newportském folkovém festivalu. Rok poté jí vyšla první dlouhohrající gramofonová deska, která se také stala nejúspěšnější nahrávkou tehdejší americké folkové hudby. Následovala řada dalších desek. Zpočátku v jejím repertoáru převažovaly lidové písně, později se začala postupně prosazovat se svými vlastními skladbami. Na začátku šedesátých let se seznámila s Bobem Dylanem a významně napomohla propagaci jeho hudby zpěvem jeho písní i tím, že jej přizvala k společným koncertům.

Od počátku své tvorby vystupovala jako politická aktivistka, velký důraz kladla na lidská práva. V roce 1989 navštívila bývalé Československo, kde během svého koncertu na festivalu Bratislavská lyra veřejně projevila své politické postoje.

V roce 2009 přijala pozvání Václava Havla k účasti na koncertu k dvacátému výročí sametové revoluce na Pražské křižovatce pro *Nadaci Dagmar a Václava Havlových Vize 97*, kde zpívala spiritual *We Shall Overcome* (česky známý v podání Spirituál kvintetu jako *Jednou budem dál*). Poslední sloku dokonce zazpívala českou společně s Madeleine Albrightovou a Miloslavem Vlčkem. V roce 2013 znovu nahrála svůj hit *Diamonds and Rust* s českou skupinou Monkey Business.

Rok 2019 byl věnován připomínce a oslavám třicátého výročí od revolučních událostí roku 1989. Joan Baez už v červnu 1989 přelstila příslušníky STB a propašovala tehdy ještě disidenta Václava Havla na Bratislavskou lyru, z pódia pozdravila i ostatní signatáře *Charity 77*. Její veřejný a slyšitelný protest proti nesvobodným poměrům v komunistickém Československu (koncert byl vysílán televizí v přímém přenosu) významně přispěl k sledu událostí, které vyústily v pád totalitního režimu a zvolení Václava Havla prezidentem o několik měsíců později. Joan Baez byla přítomna i u dalších velkých momentů české historie, spolupracovala s Fórem 2000 a v USA nadále propaguje dobré jméno České republiky.

Joan Baez zásadním způsobem ovlivňovala hudební scénu více než 60 let. V posledním desetiletí byla uvedena do Rokenrolové síně slávy a v letech 2018 a 2019 zcela vyprodaným turné *Fare Thee Well* ukončila svoji koncertní dráhu. Joan Baez je i talentovanou malířkou. V roce 2018 svoji tvorbu představila na první samostatné výstavě v Mill Valley v Kalifornii. Kolekce portrétů *Mischief Makers (Rošťáci)* byla oslavou odvážných vizionářů, včetně Václava Havla, kteří nenásilnou cestou dosáhli společenských změn.

Joan Baez is an important American folk singer and songwriter, known for her distinct voice and political activism and advocacy for human rights. Her lyrics often focus on current topics and social issues.

Joan Baez comes from the family of a Mexican physicist and an American mother of Scottish descent. Although her parents listened to classical music, Joan preferred rock and roll. Since childhood, she played the guitar and sang. After high school, she studied as an arts major at Boston University, but she did not finish her studies. She started to play in folk clubs in Boston and Chicago. In 1959, her first big success came at the Newport Folk Festival. A year later, her first LP record came out, which also became the most successful American folk music recording of that time. It was followed by many more records over six decades. In the beginning, her repertoire mainly consisted of folk songs. Gradually, she began to breakthrough with her own songs. She met Bob Dylan in the early 1960s and was instrumental in promoting his music by singing his songs and inviting him to perform with her at concerts.

Since the beginning of her career, she engaged as a political activist with much emphasis on human rights. In the year 1989, she visited Czechoslovakia, where she publicly expressed her political views during her performance at the Bratislava Lyra Festival.

In 2009, she accepted Václav Havel's invitation to perform at a concert celebrating the 20th anniversary of the Velvet Revolution at Prague Crossroads for the *Dagmar and Václav Havel Foundation VIZE 97*, where she sang the spiritual *We Shall Overcome*. She even sang the last verse in Czech with Madeleine Albright and Miloslav Vlček. In 2013, she re-recorded her hit *Diamonds and Rust* with the Czech group Monkey Business.

The year 2019 was dedicated to the remembrance and celebration of the 30th anniversary of the revolutionary events of the year 1989. In June 1989, Joan Baez outsmarted secret police officers and snuck dissident Václav Havel into the Bratislava Lyra Festival and greeted additional signatories of *Charter 77* from the podium. Her public and live broadcasted protest against restrictive measures in communist Czechoslovakia (the concert was broadcast on live television in real-time) significantly contributed to the series of events which ended in the fall of the totalitarian regime and the election of Václav Havel as president a few months later. Joan Baez was also present at additional big moments in Czech history, collaborated with Forum 2000, and continues to promote the good name of the Czech Republic in the United States.

Joan Baez has been a musical force of incalculable influence for over sixty years. The past decade has seen her election to the Rock and Roll Hall of Fame in 2017 and her sold-out *Fare Thee Well* tour in 2018 and 2019 which marked an end to formal touring on her part. A gifted painter, Joan's first solo exhibition of paintings was presented in Mill Valley, California in 2018. The collection celebrated *Mischief Makers* – portraits of risk-taking visionaries, including Václav Havel, who have brought about social change through nonviolent action.

PETER BUGGE

LEKTOR NA AARHUSKÉ UNIVERZITĚ, PŘEKLADATEL,
PROPAGÁTOR ČESKÉHO JAZYKA A KULTURY
/ ASSOCIATE PROFESSOR AT AARHUS UNIVERSITY, TRANSLATOR
AND PROMOTER OF THE CZECH LANGUAGE AND CULTURE

DÁNSKO
/ DENMARK

Peter Bugge v roce 1989 ukončil studium společenských věd a češtiny na Aarhuské univerzitě. Jeho diplomová práce pojednávala o vztahu práva a komunistické moci v Československu v období 1960–1980. Následně na fakultě humanitních studií Aarhuské univerzity získal v roce 1994 titul Ph.D. Závěrečná práce byla publikována pod názvem *Budování českého národa, národní sebevnímání a politika v období 1780–1914 (Czech Nation-Building, National Self-Perception and Politics 1780–1914)*. Od devadesátých let působí jako lektor na Aarhuské univerzitě. V letech 1999–2002 byl vedoucím katedry slavistiky, následně 2002–2006 proděkanem fakulty humanitních studií.

Čtyřikrát byl na dlouhodobých výzkumných pobytech v zahraničí: 1990–1991 v rámci Akademie věd ČR, 1998 na European University Institute ve Florencii, 2006–2007 na Harvardské univerzitě a 2010 na Univerzitě Ludwiga Maximiliana v Mnichově.

Je členem redakčního kruhu časopisu *Politologická revue, Word and Sense* a také jiných zahraničních časopisů. V České republice je členem Vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů.

V roce 2000 obdržel Cenu Holst Knudsenových Aarhuské univerzity pro významné akademické pracovníky. V roce 2006 obdržel Cenu Stanleyho Z. Pecha, kterou každý druhý rok uděluje mezinárodní Asociace československých studií (Czechoslovak Studies Association) se sídlem v USA za článek *The Making of a Slovak City: The Czechoslovak Renaming of Pressburg/Pozsony/Prešporok, 1918–19*, publikovaný roku 2004 v Austrian History Yearbook.

Kromě výzkumné činnosti působí také jako překladatel. Přeložil např. díla Václava Havla do dánštiny (*Pokoušení, Dopisy Olze, Dálkový výslech, Moc bezmocných* aj.) nebo básně brněnské básnířky Jiřiny Salaquardové. V roce 2016 přeložil Čapkův cestopis *Cesta na sever* a v roce 2018 vyšel jeho překlad *Války s mloky*. V roce 2020 dokončil překlad románu Biancy Bellové *Jezero*.

Doc. Bugge je znalcem středoevropské i české historie, který se zásadní měrou zasadil o vznik a několikaletou existenci samostatného studijního oboru bohemistiky na Univerzitě v Aarhusu. Po zrušení výuky češtiny kvůli nízkému zájmu ze strany studentů (v září 2013) inicioval ve spolupráci s Velvyslanectvím České republiky v Kodani a dalšími zeměmi V4 založení volitelného programu Středoevropská studia na Humanitní fakultě Aarhuské univerzity. S českým velvyslanectvím v Kodani i s dalšími institucemi v České republice doc. Bugge spolupracuje dlouhodobě.

Peter Bugge completed his studies of social sciences and of the Czech language at Aarhus University in 1989. His master's thesis dealt with the relationship between the law and communist power in Czechoslovakia from 1960 to 1980. In 1994 he was awarded a Ph.D. from the university's Faculty of the Humanities, publishing his thesis *"Czech Nation-Building, National Self-Perception and Politics, 1780–1914"*. As both a teacher and researcher at the university since the 1990s, he was head of the Department of Slavic Studies (1999–2002) and Vice Dean of the Faculty of the Humanities (2002 to 2006).

He has taken advantage of four opportunities to study and do research abroad for extended periods of time: in 1990–1991 at the Czech Academy of Sciences; in 1998, at the European University Institute in Florence; in 2006–2007, at Harvard University; and, in 2010, at the Ludwig Maximilian University in Munich.

He is a member of the editors' circle of the journal *"Czech Political Science Review"* and *"Word and Sense"*. He is also a contributor to numerous other international journals. In the Czech Republic, he is a member of the Scientific Council of the Institute for the Study of Totalitarian Regimes.

In 2000, he received the Aarhus University Holst-Knudsen Award for Scientific Research. In 2006, he was awarded the Stanley Z. Pech Prize, which is given out every other year by the international (USA) Czechoslovak Studies Association, for his article *"The Making of a Slovak City: The Czechoslovak Renaming of Pressburg/Pozsony/Prešporok, 1918–19"*, published in 2004 in the Austrian History Yearbook.

As well as a researcher, he works as a translator, translating for example works by Václav Havel into Danish (the play *"Temptation"*; the books *"Letters to Olga"* and *"Disturbing the Peace: A Conversation with Karel Hviždala"*; and, the political essay *"The Power of the Powerless"* etc.) or poems by Brno poetess Jiřina Salaquardová. In 2016, he translated Karel Čapek's 1934 travelogue *"Travels in the North"*. In 2018, he translated Čapek's *"War with the Newts"* and in 2020, Bianca Bellová's novel *"The Lake"*.

Peter Bugge is an expert on Central European and Czech history and has played a very significant role in the creation and sustaining of an independent Bohemian Studies program at the University of Aarhus. In September 2013, when instruction in Czech was terminated at the university due to a lack of interest, he worked with the Embassy of the Czech Republic in Copenhagen and other V4 countries to found an elective Central European Studies program at the university's Faculty of Arts. For a number of years, Peter Bugge has worked with the Czech Embassy in Copenhagen and other institutions in the Czech Republic.

JARA DUŠÁTKO

VÝZNAMNÁ KRAJANSKÁ AKTIVISTKA, PROPAGÁTORKA ČESKÉHO JAZYKA
A SOKOLSKÉ MYŠLENKY V USA
/ PROMINENT CZECH EMIGRANT, SUPPORTER OF THE CZECH LANGUAGE
AND THE IDEAS OF THE CZECH SOKOL ORGANIZATION IN THE USA

USA

Jara Dušátko je dlouholetou předsedkyní krajské organizace Americký Sokol v San Francisku a podporovatelkou českého jazyka a kultury v USA. Dále působí již od roku 1997 jako profesorka českého jazyka v rámci Speciálního jazykového programu (Special Language Program Department) v Ústavu literatury, kultury a jazyků na prestižní Stanfordské univerzitě (Division of Literature, Culture and Languages). Od roku 2012 navíc vyučuje svůj mateřský jazyk i v České škole Kalifornie v Palo Altu, největší akreditované české škole na západě USA. Jara Dušátko po řadu let významně přispívá k propagaci českého jazyka a kultury v zahraničí.

Po absolvování Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze nastoupila do pohraničí a na základních školách v Pilníkově u Trutnova a Vrchlabí, posléze v Praze, vedla jazykovou výchovu. O několik let později se spolu se svou rodinou rozhodla pro emigraci. Po příchodu do USA v roce 1985 nejprve pracovala v Pacifickém filmovém archivu, načež se začala věnovat práci knihovnice: nejprve v hudebním oddělení knihovny na Univerzitě v Berkeley, poté v Hooverově ústavu a následně v hlavní knihovně na Stanfordské univerzitě.

Na této univerzitě v roce 1997 získala pozici lektorky češtiny v jazykovém centru, kde se v rámci speciálního jazykového programu vyučují též jazyky v regionu běžně méně používané (vedle češtiny např. polština, maďarština, urdu, navajo); této práci se věnuje dodnes. Po mnoho let pro studenty a místní komunitu ve Stanfordu pořádala pravidelné projekce českých filmů.

Od roku 2004 je členkou Stanfordského symfonického pěveckého sboru, se kterým mj. v roce 2008 uskutečnila umělecký zájezd do Číny a v roce 2019 se účastnila Mezinárodního mozartovského festivalu v Salzburku.

Jara Dušátko je zasloužilou členkou Sokola San Francisco, kde ve výboru postupně zastávala několik funkcí, a nyní již devátým rokem sdružení předsedá. Pod jejím vedením tato krajská organizace uspořádala řadu kulturních, společenských i sportovních akcí pro sokoly, její záběr ovšem cílí i na příslušníky české komunity a jejich přátele v sanfranciském regionu. V roce 2014 například realizovala oslavy 110. výročí vzniku Sokola v San Francisku a v roce 2017 spoluorganizovala třídní Festival české kultury. Od roku 2006 se členové Sokola San Francisco pravidelně účastní všech Všesokolských sletů v Praze. Organizace připravila vzpomínkové akce ve střední Kalifornii ke 100. výročí založení Československa.

Jara Dušátko is a long-serving President of the Executive Board of the American Sokol San Francisco organization and a supporter of the Czech language and Czech culture in USA. Since 1997, she has worked as a lecturer in the Czech language at the Special Language Program of the Division of Literature, Culture and Languages at the prestigious Stanford University. Since 2012, she has also taught her native language at the Czech School of California, which is located close to San Francisco in Palo Alto. It is the largest accredited school in the western United States. Jara Dušátko has made a significant contribution to the promotion of the Czech language and culture abroad for many years.

After graduating from the Faculty of Education at Charles University in Prague, she moved to the border region and taught languages at primary schools in Pilníkov, which is close to Trutnov, in Vrchlabí and then, finally, in Prague. Several years passed and she and her family decided to emigrate. After her arrival in the USA in 1985, she was first employed in the Pacific Film Archive, moving on to work as a librarian, first in the Music Library of the University of California, Berkeley, later at the Hoover Institution, and then finally at the main library of Stanford University.

In 1997, and being at Stanford, she was invited to become a lecturer in the Czech language as part of the university's special program, which offered training in less frequently spoken languages (e.g. Czech, Polish, Hungarian, Urdu and Navajo). In addition to her continued work teaching the Czech language she has also, for many years, organized screenings of Czech films for Stanford's students and the local community.

Since 2004, she has been a member of the Stanford Symphonic Chorus, with which she toured China in 2008 and performed at the International Mozart Festival in Salzburg in 2019.

In her many years of involvement with the Sokol San Francisco organization, Jara Dušátko held a number of different positions, being the President of its Executive Board for the last nine years. Under her leadership, Sokol SF has organized a number of cultural, social and sporting events for local Sokol members, as well as other members of the Czech community and their friends in the San Francisco region. In 2014, she organized celebrations for the 110th anniversary of Sokol's foundation in San Francisco; and, in 2017, she co-organized a three-day Festival of Czech Culture. Since 2006, members of Sokol San Francisco have taken part in all of the Sokol-wide events held in Prague. The organization also hosted an event in Central California to celebrate the 100th anniversary of the foundation of Czechoslovakia.

JULIAN KAZIMIERZ GOLAK

PRŮKOPNÍK ČESKO-POLSKÉ REGIONÁLNÍ SPOLUPRÁCE, NAKLADATEL, POLITIK,
ORGANIZÁTOR POLSKO-ČESKÝCH DNŮ KŘESŤANSKÉ KULTURY
/ PIONEER OF THE CZECH-POLISH REGIONAL COOPERATION, PUBLISHER, POLITICIAN
AND ORGANIZER OF THE POLISH-CZECH DAYS OF CHRISTIAN CULTURE

POLSKO
/ POLAND

Julian Kazimierz Golak se narodil v roce 1957 v Nové Rudě. V letech 1975–1982 pracoval jako tiskař Grafických závodů polské pošty a telekomunikací ve Vratislavi, poté do roku 1990 pracoval jako učitel polygrafické průmyslové školy v Nové Rudě. V roce 1990 absolvoval obor společenské vědy na Arcibiskupském semináři ve Vratislavi.

Julian Golak se od roku 1980 angažoval v odborovém hnutí Solidarita jako funkcionář a člen stávkového výboru ve Vratislavi. Po vyhlášení výjimečného stavu vedl protestní akce ve svém podniku a byl propuštěn z práce. Aktivně se účastnil činnosti Polsko-československé Solidarity a distribuce a vydávání nezávislých periodik.

Po roce 1989 aktivně vstoupil do politiky. Byl zvolen předsedou městské rady v Nové Rudě v letech 1990–1994, předsedou rady kladského okresu v letech 1998–2002, v letech 1998–2018 byl poslancem Sejmíku Dolnoslezského vojvodství a od roku 2016 byl jeho místopředsedou.

Pan Julian Golak patřil v 80. letech k aktivním členům Polsko-československé solidarity. Podílel se na vydávání a distribuci nezávislých tiskovin. Za tuto svou činnost byl ze strany tehdejších polských úřadů perzekvován. Po roce 1989 navázal na své působení v disentu a dále aktivně pracoval na poli česko-polských vztahů. Od roku 1990 organizuje Polsko-české dny křesťanské kultury. Zatím poslední ročník této akce byl věnován odkazu sv. Vojtěcha pro duchovní dějiny Čechů a Poláků. Je hlavním propagátorem kulturních tradic českých zemí v Kladsku. Na začátku devadesátých let 20. století rovněž založil a dosud řídí nakladatelství *Ziemia Kłodzka* a stejnojmenné trojjazyčné polsko-česko-německé periodikum (český název *Od kladského pomezí*, německý *Glatzer Bergland*), které se věnuje historii i současnosti kladského regionu v duchu smíření a vzájemného porozumění. V roce 1996 časopis *Ziemia Kłodzka* získal cenu polského měsíčníku *Kultura* vydávaného v Paříži. Je iniciátorem rekonstrukce náhrobku Arnošta z Pardubic v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladsku. Julian Golak je rovněž stoupencem a průkopníkem česko-polské přeshraniční spolupráce. V roce 1994 byl jedním ze zakladatelů *Euroregionu Glacensis*, jehož byl v letech 1996–1998 tajemníkem.

Pan Julian Golak je aktivním propagátorem česko-polského přátelství. Jeho mnohovrstevnaté aktivity daleko přesahují kladské pomezí, odkud pochází. Jeho schopnost navazovat kontakty v česko-polském pohraničí, udržovat je a získávat stále nové partnery a spolupracovníky na poli česko-polských vztahů zaslouží ocenění.

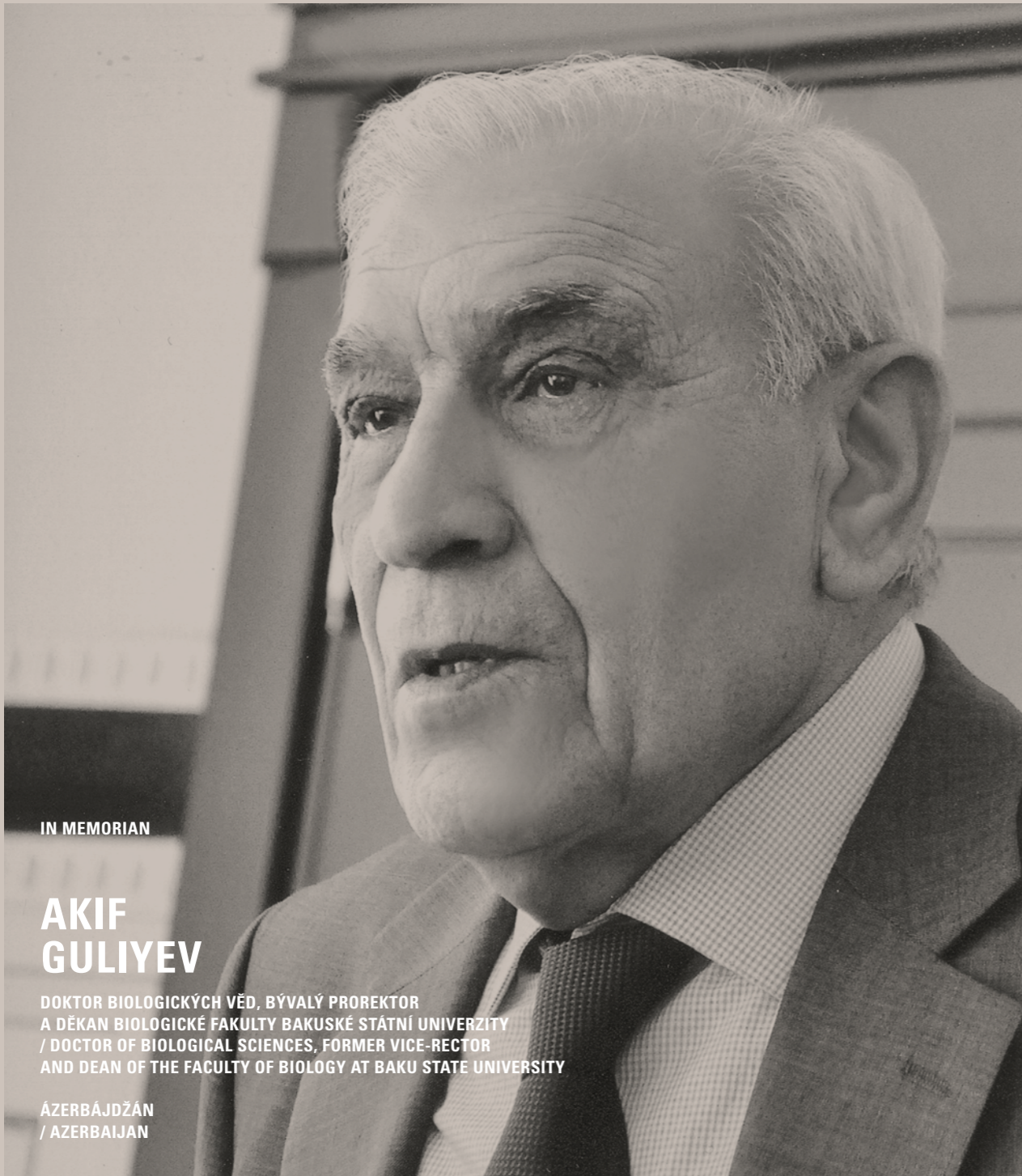
Julian Kazimierz Golak was born in 1957 in Nowa Ruda. From 1975 to 1982, he worked as a printer at the Post and Telecommunications Graphic Works in Wrocław. From there, he went on to hold a teaching position at the Polygraph Industrial School in Nowa Ruda and in 1990, he graduated with a social sciences degree from the Archdiocesan Theological College in Wrocław.

Starting from 1980, Julian Golak was active in the Solidarity Trade Union Movement as an official and member of the Wrocław strike committee. Following the declaration of the state of emergency he led protest activities at his workplace and was dismissed from his job. He actively took part in the activities of the joint Polish-Czech-Slovak Solidarity movement and its distribution and publication of independent periodicals.

After 1989, he entered politics – serving as Chairman of the Town Council in Nowa Ruda from 1990 to 1994 and then as Chairman of the Kłodzko District Council from 1998 to 2002. In 1998–2018 he was a member of the Lower Silesian Regional Assembly and since 2016, he has been Deputy Chairman.

Throughout the 1980s, Julian Golak was an active member of the Polish-Czech-Slovak Solidarity movement. He participated in the publishing and distribution of independent publications. He was persecuted by the then Polish authorities for this activity. After 1989, he continued his work in dissent and was active in the field of Czech-Polish relations. Since 1990, he has organized Polish-Czech days of Christian culture. The last year of this event was dedicated to the legacy of St. Adalbert for the spiritual history of the Czechs and Poles. He is the main promoter of the cultural traditions of the Czech lands in Kłodzko. In the early 1990s, he also founded and still runs the *Ziemia Kłodzka* publishing house and the trilingual Polish-Czech-German periodical of the same name (the Czech title is “*Od kladského pomezí*” and the German title is “*Glatzer Bergland*”), which focuses on the history and present of the Kladsko region in a spirit of reconciliation and mutual understanding. In 1996, the *Ziemia Kłodzka* magazine won the prize awarded by *Kultura*, a Polish monthly magazine published in Paris. He initiated the reconstruction of the tomb of Arnošt of Pardubice in the Church of the Assumption of the Virgin Mary in Kłodzko. Julian Golak is also a supporter and pioneer in terms of Czech-Polish cross-border cooperation. In 1994, he was one of the founders of the *Glacensis Euroregion*, of which he was secretary from 1996 to 1998.

Julian Golak continues to be an active promoter of Czech-Polish friendship with his multifaceted range of interests and activities reaching far beyond the borders of his home region Kłodzko. He is widely recognized for his ability to establish and maintain contacts throughout the Czech-Polish border region and to continuously enroll new partners and collaborators in these efforts.

IN MEMORIAN

AKIF GULIYEV

DOKTOR BIOLOGICKÝCH VĚD, BÝVALÝ PROREKTOR
A DĚKAN BIOLOGICKÉ FAKULTY BAKUSKÉ STÁTNÍ UNIVERZITY
/ DOCTOR OF BIOLOGICAL SCIENCES, FORMER VICE-RECTOR
AND DEAN OF THE FACULTY OF BIOLOGY AT BAKU STATE UNIVERSITY

ÁZERBÁJDŽÁN
/ AZERBAIJAN

Profesor Akif Guliyev působil řadu let jako děkan Biologické fakulty na největší vysoké škole v Ázerbájdžánské republice – Bakuské státní univerzitě. Jeho úzká spolupráce s českými kolegy měla mnohem hlubší kořeny než diplomatické styky mezi Českou republikou a Ázerbájdžánem, kde české velvyslanectví zahájilo svou činnost v roce 2010.

Již během své pražské stáže v letech 1967–1968 získal Akif Guliyev velké sympatie k naší zemi, jež postupně přetavil v budování vědeckých a lidských kontaktů. Od roku 1972, kdy na své fakultě stanul v čele katedry biochemie a biotechnologie, byl v rámci spolupráce s Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy (UK) garantem výměnných pobytů, jichž se zúčastnilo přes 200 studentů a akademických pracovníků. V rámci spolupráce mezi oběma fakultami, již se po přerušení v důsledku rozpadu SSSR a tragických válečných událostí počátku 90. let podařilo obnovit, probíhají vedle výměnných pobytů v rámci programu ERASMUS+ a meziuniverzitní dohody mezi BSU a UK i každoroční expedice českých ekologů, parazitologů a zoologů do Ázerbájdžánu. Profesor Guliyev se v roce 2017 zasloužil o výstavu mapující 45 let rozvoje spolupráce mezi oběma fakultami, jež byla prezentována v Botanické zahradě UK v Praze Na Slupi a poté na BSU. Jeho zásluhy o rozvoj česko-ázerbájdžánské spolupráce byly roku 2012 oceněny zlatou medailí UK. Profesor Guliyev se zasloužil i o rozvoj vědecké spolupráce BSU s Vysokou školou chemickou a technologickou (VŠCHT). Kromě spolupráce v oblasti vědy profesor Guliyev spolupracoval s UK a VŠCHT v Praze i s brněnskou Masarykovou univerzitou a Mendelovou univerzitou při výběru a přípravě studentů pro vysokoškolské studium v České republice. Jeho osobnost otevřela české ambasádě a návštěvám z České republiky dveře nejen na BSU, ale i do dalších akademických i státních institucí.

Profesor Guliyev byl autorem více než 150 vědeckých publikací a byl koordinátorem celé řady mezinárodních vědeckých projektů v rámci programů EU (TEMPUS, ERASMUS+) a NATO. Jeho práce významně napomohla zvyšování povědomí o České republice v Ázerbájdžánu a přinesla své ovoce při budování konkrétních a prospěšných vztahů v oblasti vědy a školství. Když byl v červnu 2020 informován o udělení Ceny Gratias agit, považoval to za velkou čest pro sebe i pro svou zemi. Velmi se těšil na osobní převzetí tohoto ocenění, které bohužel znemožnilo jeho náhlé úmrtí dne 19. července 2020.

Professor Akif Guliyev was Dean of the Faculty of Biology at the largest university in the Republic of Azerbaijan, Baku State University (BSU). He headed the faculty for the last time since 2010, when the Embassy of the Czech Republic in Baku began its activities; and, his close cooperation with Czech colleagues had much deeper roots than diplomatic relations between the Czech Republic and Azerbaijan.

Already during his internship in Prague in the years 1967–1968, Akif Guliyev developed great sympathy for our country, which he gradually transformed into building scientific and personal contacts. Since 1972, when he became the Head of the BSU Department of Biochemistry and Biotechnology, he was responsible for the organization of exchange programs between the BSU Faculty of Biology and the Faculty of Science of Charles University in Prague, which is the guarantor of exchange programs. Over time, more than 200 students and members of the faculty participated in this program. After the hiatus brought about by the collapse of the Soviet Union and tragic military conflicts in the early 1990s, both faculties were able to reestablish their cooperation. Not only exchange programs in the Framework of ERASMUS+ and the inter-university agreement between both universities were revived, but also there were annual expeditions of Czech ecologists, parasitologists and zoologists to Azerbaijan. In 2017, Professor Guliyev organized an exhibition held at Charles University's Botanical Gardens in Na Slupi (Prague) and later at BSU, which looked back at the past 45 years of cooperation between the two faculties. In recognition of his central role in efforts to further Czech-Azerbaijan cooperation, Professor Guliyev received the Charles University Gold Medal in 2012. Professor Guliyev was also instrumental in fostering the scientific cooperation between BSU and Prague's University of Chemistry and Technology (UCT). In addition to cooperation in the field of science, Professor Guliyev worked with the Czech universities – Charles University and UCT in Prague, Masaryk University and Mendel University in Brno – in order to select and prepare students for higher education in the Czech Republic. His great personality opened the door not only to the Czech Embassy and visitors from the Czech Republic, and not just to BSU, but also to other academic and state institutions.

Professor Guliyev was the author of more than 150 scientific publications and was the coordinator of a whole score of international scientific projects within EU programs (TEMPUS, ERASMUS+) and NATO. His work significantly fostered and heightened the awareness of the Czech Republic in Azerbaijan and was highly successful in the building of concrete and mutually beneficial relationships between the countries in the fields of science and education. When he was informed in June 2020 that he would be awarded the Gratias Agit Prize, he saw it as a great honor for himself and his country. He was very much looking forward to receiving the prize, which did not unfortunately take place due to his sudden passing on July 19, 2020.

DAVID AVRAHAM HERCKY

HONORÁRNÍ KONZUL
ČESKÉ REPUBLIKY V EILATU,
PŘEDSEDA IZRAELSKO-ČESKÉ
OBCHODNÍ A PRŮMYSLOVÉ KOMORY
/ HONORARY CONSUL OF THE CZECH
REPUBLIC IN EILAT, CHAIRMAN
OF THE ISRAEL-CZECH CHAMBER OF
COMMERCE AND INDUSTRY

IZRAEL
/ ISRAEL

David Hercky se narodil v roce 1964 v New Jersey (USA). Spolu s rodiči se přestěhoval do Izraele v roce 1969, kde po gymnaziálních studiích a vojenské službě u námořnictva absolvoval studium potravinářství na haifském Technionu (1990). Poté do roku 1993 pracoval jako šéf kontroly kvality výroby v podniku na výrobu olejů ve společnosti Etz-Hazait a současně absolvoval magisterské studium v oboru řízení obchodu na Univerzitě Bar-Ilan (1993). V letech 1993 až 2005 působil jako projektový manager ve společnosti „Einlab“ zabývající se výstavbou potravinářsko-průmyslových objektů v zemích bývalého východního bloku. Odtud pak odešel na současnou pozici generálního ředitele společnosti „Mexicol“, která poskytuje poradenské služby společností v Izraeli, České republice a Slovensku a zastupuje řadu českých společností v Izraeli. Od roku 2006 je členem dozorčí rady společnosti AGEL a.s., která spravuje 14 nemocnic v České republice a na Slovensku. Od roku 2009 své podnikání rozšířil investicemi do startupových společností v oblasti biomedicíny, nových technologií a trhu s realitami v Izraeli a zahraničí, přičemž se postavil do čela jedné z nich – společnosti „Curapipe Systems“ s patentem na opravy vodovodních systémů. V současnosti se pokouší expandovat do dalších oblastí, zejm. lékařského konopí a z něj vyráběných léků.

Pan David Hercky má hluboký vztah k ČR, kterou označuje za svůj druhý domov. Jeho předkové z otcovy strany pocházeli z ČSR. Tyto rodinné kořeny se projevily v podobě jeho extenzivních ekonomických zájmů, které se od roku 2000 výrazně zaměřují na Českou republiku. Proto dlouho pocítoval jako problém neexistenci Izraelsko-české obchodní a průmyslové komory, kterou založil v roce 2010. Komora se v mezidobí vypracovala na jednu ze tří nejaktivnějších izraelsko-evropských bilaterálních obchodních komor, které v Izraeli působí. Díky tomu od roku 2012 vykonává i funkci místopředsedy Izraelské federace bilaterálních obchodních komor, v jejímž rámci působí i jako předseda Výboru pro vládní záležitosti.

Pan David Hercky se zdatně pohybuje ve vrchních patrech izraelské společnosti a v této souvislosti byl v únoru 2015 jmenován vedoucím opětovně otevřeného honorárního konzulátu v Eilat. Zabývá se zapojováním České republiky do turistických a obchodně ekonomických aktivit v jižním Izraeli, zejm. v oblastech high-tech, medicíny, chemie, umělých hnojiv, zavlažování či těžby přírodních zdrojů.

Díky osobnímu angažmá a četným kontaktům pana Herckeho v politických a hospodářských kruzích se daří zvyšovat objem obchodní výměny s Izraelem, která v posledních letech silně nabývá na dynamice. David Hercky z pozice předsedy Izraelsko-české obchodní a průmyslové komory i honorárního konzula za tímto účelem využívá i řady kulturních či sportovních akcí a je významným partnerem Velvyslanectví České republiky v Tel Avivu v řadě jeho aktivit.

David Hercky je rovněž jedním ze zakladatelů Jewish Community Center Praha, jehož cílem je posilovat povědomí o židovské a izraelské kultuře v Praze. Slavnostní otevření centra je plánováno na konec roku 2020.

David Hercky was born in 1964 in the state of New Jersey (USA). In 1969, he moved with his parents to Israel. After graduation from secondary school and the completion of his compulsory military service, which he did in the Israeli Navy, he studied food science and engineering at the Technion Institute in Haifa, graduating in 1990. In 1993, he received a Master of Business Administration degree from Bar-Ilan University. At the time, he was also working as an oil production quality manager at the “Etz-Hazait” company. From 1993 to 2005, he was employed by “Einlab”, a company building food industry facilities in countries of the former Eastern Bloc. In 2005, he became the CEO of “Mexicol”, a company providing consulting services to the Israeli, Czech and Slovak business communities while, at the same time, representing a number of Czech companies which had Israeli interests. Since 2006, David Hercky has been a member of the supervisory board of the AGEL Group, which operates 14 hospitals in the Czech Republic and Slovakia. Since 2009, he has been active as an investor in numerous startups in the biomedical field and other new technologies. He also invests in real estate in Israel and abroad. He heads one of these startups – Curapipe Systems – which has a patented technology for the maintenance and repair of water supply systems. Medical cannabis and cannabinoid products are among his latest interests.

David Hercky has a long-standing relationship with the Czech Republic and refers to the country as his second home. This is in part due to his ancestors on his father's side, who came from Czechoslovakia. Since the year 2000, Hercky has been increasing his own economic and business interests in the country. As time passed, he became increasingly aware of the difficulties created by the lack of a business and industrial chamber focused on Israeli-Czech relationships. And, in 2010, he founded the Israeli-Czech Chamber of Commerce and Industry. The chamber is one of the three most active such chambers in Israel, focused on the common interests of the Israeli and European business communities. In recognition of his contributions to such efforts, David Hercky was elected Vice-Chairman of the Federation of Israeli Bilateral Chambers of Commerce in 2012, where he also chairs the Governmental Affairs Committee.

In recognition of his standing in Israeli society, David Hercky was appointed head of the reopened Czech honorary consulate in Eilat in February 2015. The consulate works to promote Czech interests in tourism, business and economic activities in southern Israel, with primary interests in high-tech, medicine, chemistry, artificial fertilizers, irrigation and the development of natural resources.

Thanks to Mr. Hercky's personal commitment and numerous contacts in political and economic circles, we are seeing increasing volumes of trade with Israel, which has been gaining momentum in recent years. In his position as Chairman of the Israeli-Czech Chamber of Commerce and Industry and Honorary Consul of the Czech Republic, he has been particularly successful in making use of the trade promotion opportunities offered by cultural and sports events, working as an active partner of the Embassy of the Czech Republic in sponsorship of such activities.

David Hercky is also one of the founders of the Jewish Community Center Prague, which seeks to promote both Jewish and Israeli cultural interests in the Czech Republic. The opening of its headquarters in Prague is planned for the end of 2020.

TALI NATES

VĚDECKÁ PRACOVNICE,
ŘEDITELKA CENTRA HOLOCAUSTU
A GENOCIDY V JOHANNESBURGU
/ ACADEMICIAN AND DIRECTOR
OF THE JOHANNESBURG HOLOCAUST
AND GENOCIDE CENTER

JAR
/ REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

Paní Tali Nates se narodila v Izraeli do rodiny přeživších holokaustu, jejího otce a strýce zachránil před smrtí v koncentračním táboře Oskar Schindler. Tali Nates je zakladatelkou a výkonnou ředitelkou Centra holokaustu a genocidy v Johannesburgu (JHGC). Přednáší na mezinárodní úrovni o vzdělávání mládeže v otázkách holokaustu, prevenci genocidy, usmíření a o lidských právech. Přispívá články do různých knih, naposledy do knihy *Bůh, víra a identita z popela: Úvahy dětí a vnoučat přeživších holokaustu*. Působí v Akademické poradní skupině School of Social Sciences, Monash University, JAR. Tali Nates byla vybrána jako jedna z top 100 pozoruhodných žen v JAR (Mail & Guardian) a získala cenu KIA Community Service Award (2015). Působí jako vědecká pracovnice a vedoucí studijních zájezdů holokaustu a genocidy do střední a východní Evropy a Rwandy, je jedním ze zakladatelů služeb *Holocaust Survivors Services* a *Rwanda Genocide Survivors Services* v Johannesburgu.

Díky úsilí Tali Nates a jejímu hledání podpory bylo možné otevřít zcela unikátní expozici v JHGC. Při vzniku nové expozice, za kterou byla z velké části odpovědná paní Tali Nates, je patrné, že kladla velký důraz na připomínku českých stop v historii, zejména Terezína a jeho válečné historie. Velmi citlivě přistoupila k dětským terezínským kresbám a básním, které jsou součástí nové expozice.

S paní ředitelkou Tali Nates spolupracuje Velvyslanectví České republiky v Pretorii již zhruba deset let. V roce 2016 došlo prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Pretorii k navázání užší spolupráce mezi JHGC a Židovským muzeem v Praze (výstavy z Židovského muzea a přednášky Dr. Zuzany Pavlovské – vedoucí oddělení pro vzdělávání a mládež Židovského muzea).

Z této kontinuální spolupráce vznikla tradice pořádání *Českého dne* v JHGC. Díky Tali Nates je Česká republika zviditelněna a nadále zviditelňována v JHGC, a to jak po stránce hmotné (trvalá expozice některých českých židovských památek v budově centra, dočasné výstavy), tak po stránce odborné (přednášky pro jihoafrickou veřejnost včetně diplomatické komunity, workshopy pro mládež). Centrum hostilo dvě putovní výstavy Židovského muzea v Praze: *Neztratit víru v člověka* a *Zmizelí sousedé*, uskutečnilo se zde i promítání filmu *Lidice*. Vedoucí oddělení pro vzdělávání a mládež Židovského muzea v Praze Dr. Zuzana Pavlovská zde měla přednášky pro veřejnost a zároveň vyučovala školní skupiny, naposledy v roce 2018 přiblížila posluchačům příběh lodi *Patria*.

Zdárnou spolupráci potvrdil i finanční dar, který Česká republika věnovala Centru v roce 2016 a který byl využit na skleněné desky v meditační zahradě.

Na rok 2020 připravovalo Velvyslanectví ČR v Pretorii ve spolupráci s Židovským muzeem v Praze putovní výstavu pod názvem *Motýla jsem tu neviděl*, která měla být v každém ze tří center holokaustu vystavena 6 týdnů. S ohledem na pandemii COVID-19 v JAR bude nezbytné nutné přesunout realizaci výstavy na rok 2021.

Ms. Tali Nates was born in Israel to a family of Holocaust survivors. Her father and uncle were both saved from perishing in a concentration camp by the efforts of Oskar Schindler. Tali Nates is the founder and Executive Director of the Holocaust and Genocide Centre – Johannesburg (JHGC). She lectures internationally in order to educate youth about the Holocaust, genocide prevention, reconciliation and human rights. She has written articles for various publications, the most recent being *“God, Faith & Identity from the Ashes: Reflections of Children and Grandchildren of Holocaust Survivors”*. She works in the Academic Consulting Group of the School of Social Sciences, Monash University, South Africa. Tali Nates was selected as one of the top 100 most noteworthy women in South Africa (Mail & Guardian) and was also given the KIA Community Service Award (2015). She is a researcher and the leader of Holocaust and genocide study trips to Central and Eastern Europe and Rwanda and she is one of the founders of *“Holocaust Survivors Services”* and *“Rwanda Genocide Survivors Services”* in Johannesburg.

Thanks to the efforts of Tali Nates and her ability to attract support, there is now a unique Holocaust remembrance exhibition, which has opened at the JHGC. Largely responsible for what is presented there, Tali has given us a memorial to the Holocaust, as it unfolded in Czechoslovakia during the period of the war, in particular in relation to what took place at the Terezín concentration camp. She has very sensitively presented to visitors some of the drawings and poems left to us by child prisoners at the camp, which are part of the new exposition.

For the last ten years, the Embassy of the Czech Republic in Pretoria has been working with Tali Nates on a number of her programs. In 2016, the Czech Embassy in Pretoria had a chance to help the JHGC establish closer cooperation with the Jewish Museum in Prague (with the sharing of exhibits from the Jewish Museum and lectures by Dr. Zuzana Pavlovská – Director of the Department of Education and Youth at the Jewish Museum).

This continued cooperation has led to the regular organizing of a *“Czech Day”* at the JHGC. Tali Nates' work has enabled the Czech Republic to have a more visible and a continuing presence at the JHGC, in practical as well as academic terms (permanent exhibitions of some of the Czech-Jewish monuments and temporary exhibitions, lectures open to both the South African public and the diplomatic community, and workshops for youth). The Centre has hosted two travelling exhibits from the Jewish Museum in Prague, *“Don't Lose Faith in Mankind”* and *“Neighbors Who Disappeared”*. There has also been a screening of the film *“Lidice”*. The Director of the Department of Education and Youth of the Jewish Museum, Dr. Zuzana Pavlovská, has also given public lectures here and taught some local school groups. Her last talk was in 2018, in which she told the story of the ocean liner *Patria* to her listeners.

In 2016, financial support from the Czech Republic to the Centre made it possible for the Center to purchase glass memorial panels, which have been installed in the Center's meditation garden.

For 2020, the Embassy of the Czech Republic in Pretoria, in cooperation with the Jewish Museum in Prague, had arranged for an exhibit entitled *“I Have Not Seen a Butterfly Around Here”*, to be installed at each of the three holocaust centers for a period of 6 weeks. However, due to the COVID-19 pandemic in South Africa, it will be necessary to postpone the event until 2021.

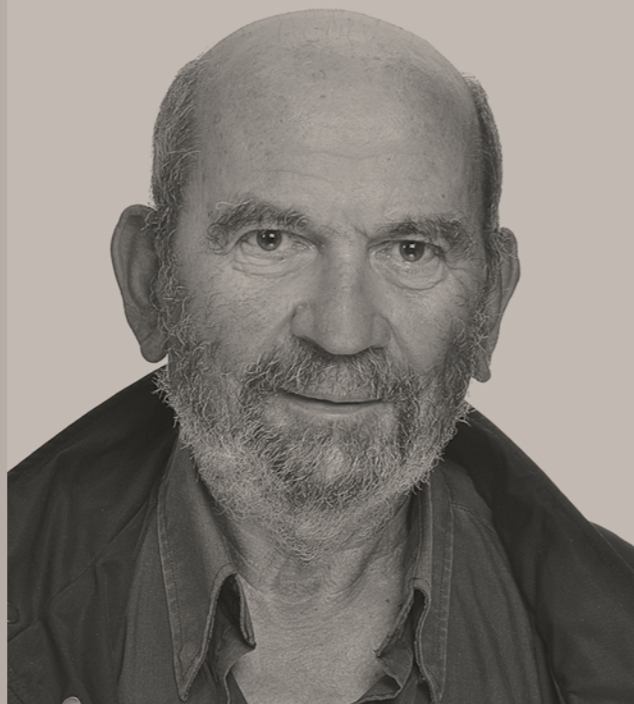

ALENA SLUNÉČKOVÁ EMMANUEL DE VÉRICOURT

ČESKÁ TLUMOČNICE A DIVADELNICE
A FRANCOUZSKÝ DIVADELNÍ ŘEDITEL,
REŽISÉR A PRODUCENT

/ CZECH INTERPRETER AND THEATER ARTIST
AND FRENCH THEATER MANAGER, DIRECTOR
AND PRODUCER

FRANCIE
/ FRANCE

Alena Slunéčková a Emmanuel de Véricourt jsou dvojicí, která spolupracovala s českými umělci a představovala je ve Francii dávno před sametovou revolucí. Alena Slunéčková získala francouzské občanství a ponechala si i české, a tak mohla rozvíjet kontakty s českou divadelní obcí, které měla ze šedesátých let. A toho kreativně využívala právě v sedmdesátých a osmdesátých letech. Projekty se dařilo realizovat díky osobním i profesionálním přátelstvím a pouze za pomoci divadel, ve kterých Alena Slunéčková a Emmanuel de Véricourt pracovali a měli každý svou zodpovědnost. Emmanuel de Véricourt, divadelní ředitel a režisér, zve do Francie autory, dramaturgy i česká divadelní představení, některá i produkuje. Alena Slunéčková pracuje jako „kulturní poradce“, tlumočnice i velmi vynalézavá spojka mezi oběma divadelními světy. A tak se v *Theatre de l'est parisien* (TEP) v roce 1974 hrají Kunderovi *Majitelé klíčů*, později dramaturgie *Směšných lásek*, dvě inscenace představí Ctibor Turba, s různými inscenacemi přijíždí *Divadlo na provázku*, vzniká i představení, kde společně hrají čeští a francouzští herci. Alena asistuje v roce 1978 Otomarovi Krejčovi na avignonském festivalu při představení *Čekání na Godota*.

Činnost Emmanuela a Aleny se netýkala jen divadla, ve spolupráci s Jorskou Skalníkem převáželi z Prahy texty pro Pavla Tigrida, organizovali výstavu českých fotografů atd. V roce 1989 se Emmanuel de Véricourt stává ředitelem bretonského národního divadla v Rennes a v roce 1990 pak nastává další etapa spolupráce s českými umělci. Na *Českých dnech* v Rennes vedle divadelních představení mohla francouzská veřejnost vidět i výstavy českých fotografů a výtvarníků, uskutečnily se koncerty skupin *Garáž* a Českomoravská hudební společnost *Čechomor*. Počátkem devadesátých let se Alena seznámí v Praze s bratry Formanovými, okouzlí ji jejich *Barokní opera* a Emmanuel de Véricourt zve Divadlo bratří Formanů do Rennes, kde divadelníkům i jejich rodinám umožní (částečně i na své vlastní náklady) dlouhodobý pobyt, při kterém vytvoří představení *Sedlák, čert a baba*. Do Rennes pak Emmanuel pozve divadelní producenty a Formani se poprvé rozjedou na turné po Francii a pak po Evropě. Spolupráce na všech dalších projektech Divadla bratří Formanů trvá dodnes. Alena Slunéčková překládá do francouzštiny texty nejenom pro Divadlo bratří Formanů, ale i libreto terezínských dětské opery *Brundibár* pro nakladatelství Gallimard.

Tato aktivní dvojice prezentovala československou kulturu na francouzské kulturní scéně na skvělé úrovni a s velkým nasazením v době, která mezinárodním výměnám příliš nepřála, i v dalších letech. Po celý svůj profesní život spolupracovali s českými umělci, seznamovali s jejich prací Francii i Evropu a tím šířili dobré jméno české kultury i České republiky.

Alena Slunéčková and Emmanuel de Véricourt are a theater duo who cooperated with members of the Czech theatrical community. They had been introducing Czech theatre in France long before the Velvet revolution. Alena Slunéčková acquired French citizenship and retained her Czech citizenship. Being a Czech national with French citizenship, throughout the 1970s and 80s, Alena Slunéčková was able to develop and advance the lives of her contacts within the Czech theatre world that she had from the 1960s. Cross-cultural projects were initiated only on the basis of personal and professional friendships. This included performances and productions in which Alena Slunéčková and Emmanuel de Véricourt each had their own roles to play. Emmanuel de Véricourt was a theater manager and director and he was able to invite Czech writers, dramaturgists and theater companies to perform in France. At times, he was also more directly involved as their producer. Alena Slunéčková worked as a link, a “cultural advisor” and interpreter between the theater worlds of France and Czechoslovakia. In 1974, the “*Théâtre de l'Est parisien*” (TEP) hosted a performance of Kundera's 1962 theater play, “*The Owner of the Keys*”. This was followed by a dramatization of Kundera's collection of short stories “*Ridiculous Loves*”. There were also two performances by Ctibor Turba, and various performances by the “*Divadlo na provázku*” theater. They also put together one performance which included both Czech and French actors. In 1978, Alena assisted Otomar Krejča at the Avignon Festival in the performance of “*Waiting for Godot*”.

Emmanuel and Alena's joint activities included not only the theater but also something more. In cooperation with Joska Skalník, they were able to smuggle from Prague texts for Pavel Tigríd. They also got involved in other things such as an exhibition of Czech photography, etc. In 1989, Emmanuel de Véricourt became director of the National Theater of Bretagne in Rennes; and, in 1990, a new phase of cooperation with Czech artists began. At the newly established “*Czech Days*” in Rennes, the French public was able to not only attend theater performances, but also exhibitions featuring the work of Czech photographers and visual artists. There were also concerts by groups such as “*Garáž*” and the Czech-Moravian musical group, “*Čechomor*”. In the early 1990s, Alena met the Forman Brothers when in Prague and was enchanted with their avant-garde “*Baroque Opera*”. Emmanuel de Véricourt invited the Forman Brothers' Theatre to Rennes, where he arranged for the performers to bring their families along for an extended stay. Part of this stay was paid for directly by Emmanuel and Alena. While still in France, the Forman Brothers wrote “*The Peasant, Devil and Crone*”. With their success in Rennes, the Forman Brothers were able to embark on their first extended tour through both France and Europe. Cooperation on all other projects of the Forman Brothers Theater continues to this day. In addition to translating the works of the Forman Brothers into French, Alena Slunéčková did the same for other Czech writers. This included the libretto of the Terezin children's opera “*Brundibár*” for the Gallimard publishing house.

This impressive French/Czech duo has certainly played a significant role in bringing to France some of the very best of the Czech cultural scene. They began at a time when such exchanges were both uncommon and quite difficult and they have continued in subsequent years. They have provided significant support to the careers of a number of Czech artists, both supporting their work and contributing to the artistic reputation of the Czech Republic.

THORVALD STEEN

SPISOVATEL A HISTORIK
/ WRITER AND HISTORIAN

NORSKO
/ NORWAY

Spisovatel a historik Thorvald Steen patří v norských resp. skandinávských literárních kruzích k celebritám. Doposud vydal více než 40 knih různých žánrů – romány a divadelními dramaty počínaje a básnickými sbírkami, eseji a knihami pro děti konče. Jeho díla byla přeložena do 27 jazyků včetně češtiny. Kromě své bohaté literární činnosti se angažuje při obraně lidských práv a svobodě projevu.

Jeden z nejvýznamnějších a nejvíce oceňovaných norských spisovatelů a historiků současnosti pan Thorvald Steen se již několik desítek let zasazuje o šíření dobrého jména České republiky v Norsku. Československá a česká stopa v jeho životě je opravdu mimořádná. Již jako mladý přívrženec levicových uskupení v Norsku spoluorganizoval demonstrace proti okupaci Československa v roce 1968 v Oslo, které byly největší svého druhu na světě a jež svou autoritou podpořil rovněž tehdejší norský panovník Olav V.

Během 80. a 90. let propagoval Thorvald Steen mimo jiné i ze své pozice předsedy Svazu norských spisovatelů díla Václava Havla a dalších významných českých spisovatelů. S prezidentem Havlem se na počátku 90. let také v Oslo osobně setkal.

Od 90. let spolupracuje Thorvald Steen s Masarykovou univerzitou v Brně, kde seznamuje studenty s moderní norskou literaturou a dále, jakožto v současnosti největší znalec v Norsku problematiky Byzantské říše, přispívá k šíření znalostí o prvním státním útvaru na současném území České republiky – Velkomoravské říši.

Velvyslanectví České republiky v Norsku si rovněž velmi cení těsné spolupráce s Thorvaldem Steenem, který několikrát na půdě velvyslanectví vystoupil. Jeho přítomnost vždy přiláká enormní počet významných norských posluchačů (naposledy se tak stalo v rámci projektu ekonomické diplomacie „Propagace JV Moravy“ realizovaného v říjnu 2018, k jehož úspěchu jméno Thorvalda Steena mezi vystupujícími výrazně přispělo).

Thorvald Steen získal řadu významných literárních ocenění doma v Norsku i v zahraničí. Je ženatý a má tři děti. Kvůli vzácné nemoci způsobující ochabnutí svalstva, která u něj byla v 17 letech diagnostikována, je momentálně upoután na kolečkové křeslo. V mládí provozoval skoky na lyžích a za svůj největší idol považuje podle svých slov legendárního československého skokana a zlatého medailistu ZOH Grenoble Jiřího Rašku.

The writer and historian Thorvald Steen is one of the celebrities of the Norwegian and Scandinavian literary scene. He has published over 40 books of various types – novels, plays, collections of poetry, essays and children's books. His work has been translated into 27 languages, including Czech. In addition to his extensive activity as a writer, Thorvald has also been an activist engaged in defending human rights and freedom of speech.

One of Norway's most significant and highly acclaimed writers, he is additionally, a highly respected historian. For several decades Thorvald Steen has been an active supporter of the interests of the Czech Republic in Norway. The imprint that Czechoslovakia and the Czech Republic have left on his life has been truly extraordinary. As a youth, he was a supporter of leftist groups in Norway and he organized demonstrations in Oslo against the 1968 occupation of Czechoslovakia. These demonstrations were the largest of their kind in the world and they were supported by the King Olav V of Norway.

During the 1980s and 1990s, he used his position as Chairman of the Norwegian Writers Association to promote the works of Václav Havel and other prominent Czech authors. He met in person with President Havel in Oslo in the early 1990s.

During this same period of the early 1990s, Thorvald Steen began an ongoing association with Masaryk University in Brno, where he has provided students with information on modern Norwegian literature. And, as one of Norway's greatest experts on the history of the Byzantine Empire, he has been instrumental in expanding today's knowledge about the first state principality in what is today the Czech Republic – the “Great Moravian Empire”.

The Embassy of the Czech Republic in Norway has greatly appreciated its close association with Thorvald Steen. He has been a speaker at embassy events on several occasions. Whenever he is there, he attracts a large audience of prominent Norwegian listeners (the most recent such event was in 2018 as part of the economic and diplomatic project on the “Promotion of Southeast Moravia” of which the strong attendance at the event can certainly be due in part to Thorvald Steen's name being on the list of speakers).

Thorvald Steen has received a number of literary awards both from Norway and overseas. He is married and has three children. Due to a rare disease causing the weakening of his muscular tissue, with which he was diagnosed at the age of 17, he is now confined to a wheelchair. In his youth he was a ski-jumper, and his greatest idol is the legendary Czechoslovak athlete Jiří Raška, who was a gold medalist in the ski-jump at the Grenoble Winter Olympic Games.

MARGITA ŠTĚRBOVÁ

HOROLEZKYŇE, HUMANITÁRNÍ PRACOVNICE
/ MOUNTAIN CLIMBER AND GREAT HUMANITARIAN

PÁKISTÁN
/ PAKISTAN

Paní Margita (Dina) Štěrbová se narodila jako Margita Schochmanová v Bratislavě, kde absolvovala gymnázium a Přírodovědeckou fakultu Univerzity Komenského, obor matematická analýza. V letech 1964–1992 se věnovala teoretické matematice jako vědecká pracovnice a pedagožka na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Její životním zájmem se stalo horolezectví. Zúčastnila se desítek výprav do velehor v Evropě, Asii a Americe. Je první ženou, která vystoupila na osmitisícové vrcholy Čo Oju v Himalájích a Gašerbrum II v pohoří Karakoram. Své cesty popsala v řadě knih, článků, dokumentárních filmů a besed.

Během výprav poznala, v jak těžkých podmínkách žijí obyvatelé horských oblastí Pákistánem spravovaného Baltistánu a s velkým nasazením začala usilovat o zlepšení poměrů. V roce 2005 společně s manželem prof. Otakarem Štěrbou financovala stavbu vodovodů v údolí Baltoro, v roce 2006 začala pracovat na zřízení kliniky v odlehle vesnici Arandu. Vlastní prostředky a dary přátel využila pro stavbu kliniky, její vybavení a trvalé zásobování léky. V roce 2007 byla klinika otevřena pod názvem Czech Hospital a začala poskytovat základní zdravotní péči, díky které přestaly děti v zimě umírat na zápal plic jen kvůli tomu, že neměly přístup k antibiotikům. V roce 2008 s kolegou horolezcem Ing. Vítězslavem Dokoupilem založila spolek stejného jména, jehož cílem je českou nemocnici podporovat. V následujících letech Czech Hospital z.s. zdokonaloval vybavení kliniky, včetně dvou terénních vozů pro dopravu nemocných z širšího okolí, a ubytovny pro konzultanty. Na střeše nemocnice byla vybudovaná malá fotovoltaická elektrárna a solární ohřev vody. Současně spolek rozšířil své působení o projekty ulehčující každodenní život místních obyvatel, včetně opravy 20 km úseku jediné cesty spojující Arandu se světem, budování vodovodů, závlah, oprav mostů a nedávno dokončeného internátu pro cca 35 studentů ve Skardu, bez kterého děti z hor nemají šanci navštěvovat střední školy. Spolek pořídil pro zemědělce z Arandu také traktor a mlátičku a zrekonstruoval i rozšířil místní základní školu. V současnosti pracuje na zajištění trvalé udržitelnosti projektu směrem k tvorbě finančního příjmu ze služeb poskytovaných obyvateli Arandu příští turistické klientele jak z ciziny, tak z Pákistánu.

Díky obětavému úsilí paní Štěrbové se výrazně snížila úmrtnost obyvatel Arandu a okolí a jejich život se změnil k lepšímu. O jejím působení opakovaně referovala pákistánská média, prezident Pákistánu jí v roce 2017 udělil za dlouholeté humanitární působení státní vyznamenání za zásluhy. Paní Štěrbová má mimořádné zásluhy o šíření dobrého jména České republiky v zahraničí a dlouhodobě podporuje budování přátelských vztahů mezi Českou republikou a Pákistánem.

Mrs. Margita (Dina) Štěrbová was born Margita Schochmanová in Bratislava. After completing secondary school, she enrolled in Bratislava's Comenius University, Faculty of Science, where she studied mathematical analysis. From 1964 to 1992, her focus was on theoretical math, working as a researcher and a teacher at Olomouč's Palacký University.

She has had a lifelong interest in mountain climbing and has scaled dozens of major peaks in Europe, Asia and America. She is the first woman to have surmounted the eight-thousand meter peaks of Cho Oyu in the Himalayas and Gasherbrum II in the Karakoram Mountains. Margita has documented her many climbing adventures in books, articles, documentary films and lectures.

Her many years of participation in Himalaya mountain climbing expeditions gave her first-hand knowledge of the harsh conditions under which the inhabitants of the mountainous regions of Pakistan-administered Baltistan live. She wanted to do something to help. In 2005, together with her husband Otakar Štěrba, she financed the construction of a water-supply system in the Baltoro Valley; and, in 2006, began work on building a health clinic in the remote village of Arandu. She used her own funds and gifts from friends to build the clinic, equip it, and provide it with a regular supply of medicines. In 2007, the clinic opened as the "Czech Hospital", providing basic health care and saving the lives of children who would otherwise die in winter of pneumonia from a lack of antibiotics. In 2008, she and fellow mountain climber Vítězslav Dokoupil founded an association, the "Czech Hospital z.s." to receive financial contributions. The funding from this association has made it possible to buy additional medical equipment, as well as two off-road vehicles to transport the seriously ill from the surrounding areas. There is also now hostel-type housing for visiting medical professionals. A small photovoltaic power station and a solar-powered water heater have also been installed on the roof of the hospital. The association has initiated basic infrastructure projects such as the repair of a 20 km section of the road that is the only link connecting Arandu to the outside world, the construction of water supply and irrigation systems and bridge repairs. It recently completed a boarding school for 35 students in Skardu, giving children from this mountainous region a chance to attend secondary school. The association has also provided a tractor and threshing machine and has reconstructed and expanded the local primary school. At present, it is working on making the project self-sustaining through regular income from Arandu-resident-provided services to future tourists from Pakistan and abroad.

Due to the courageous efforts of Dina Štěrbová and her team, the mortality rate of the inhabitants of Arandu and its surrounding areas has been significantly reduced, improving lives. The Pakistani media has repeatedly praised her efforts and, in 2017, the President of Pakistan conferred the state civil award for her meritorious humanitarian services. Margita (Dina) Štěrbová has certainly significantly contributed to the high regard in which the Czech Republic is held abroad and her efforts have supported the building of good relationship between the Czech Republic and Pakistan.

OTTÓ ZACHÁR

ZAKLADATEL A DLOUHOLETÝ PŘEDSEDA SPOLEČNOSTI PŘÁTEL BOHEMIA
/ FOUNDER AND LONG-TIME CHAIRMAN OF THE BOHEMIA FRIENDS CLUB

MAĎARSKO
/ HUNGARY

Když Ottó Zachár poprvé přicestoval v roce 1963 do Prahy, slíbil si, že se sem určitě ještě jedenkrát vrátí. Z „jedenkrát“ se však stalo minimálně 150 návratů, což z něj učinilo konzultanta jedné z nejpodrobnějších knih napsaných o Praze, která byla v Maďarsku vydaná v roce 2006.

Od roku 1983 společně se svými přáteli a se členy sdružení organizoval více než 100 poznávacích zájezdů, doprovázel více než 30 turistických skupin do Česka včetně např. každoroční vodácké cesty po českých tocích.

V roce 1986 byl zakladatelem spolku AMICUS (spolek přátel české a slovenské kultury), kde byl zodpovědný za finance a turistiku. 3. června 1993 založil se svými přáteli vlastní organizaci „Spolek přátel BOHEMIA“, již byl předsedou až do března 2016. Spolek se svými 450 členy, kterého je Ottó Zachár nyní čestným předsedou, má dnes své četné mnohostranné kontakty. Úzce spolupracuje s Velvyslanectvím České republiky v Budapešti a zdejším Českým centrem. Během své působnosti pan Zachár spolupracoval s nejrůznějšími společenskými organizacemi a institucemi, knihovnami a kulturními středisky. I nyní aktivně spolupracuje s českými spolky v okolních státech, především na Slovensku v Košicích. Osobně se zasloužil o vydávání časopisu „Bohemia folyóirat“, který má vysokou úroveň, přispívají do něj maďarští a čeští bohemisté a je distribuován po celém území Maďarska i do zahraničí. Každé dva roky zajišťuje vydání nového překladu české literatury nebo vlastní knihy.

Ottó Zachár vlastní několikatisícovou sbírku starých českých pohlednic včetně několika set starých českých rytin a map, kterou pravidelně vystavuje v Česku, na Slovensku i v Maďarsku. Exponáty ze sbírek lze např. najít na stránkách časopisu Bohemia nebo na stěnách několika „českých“ hospod v Budapešti. Ottó Zachár je také nadšeným fotografem. Jeho fotografie s českou tematikou se objevily v mnoha cestopisech a časopisech. Publikoval je i ve své knize „Prágai házjegyek“ „Pražská domovní znamení“, vydané v roce 2011 v Maďarsku.

Ottó Zachár je velkým přítelem české lidové hudby. Je pravidelným návštěvníkem strakonického dudáckého festivalu. Od roku 1989 pro členy spolku pravidelně organizuje zájezdy na tento festival a aktivně zde napomáhá účasti souborů z Maďarska. V roce 2008 byla dokonce ve Strakonících realizována výstava jeho fotografií z uplynulých ročníků festivalu.

Ottó Zachár se věnuje také studentům, realizoval pro ně mnoho přednášek na středních i vysokých školách a na české katedře University Loránda Eötvöse v Budapešti.

Během své dlouhodobé práce ve Spolku se zasloužil o popularizaci českých klubových večerů v restauraci „Bem Söröző“. Aktivně se podílel na organizování „Českých dnů“ v Budapešti, Pětikostelí, Rábu, Segedíně, Miškovci, Debrecínu, Moháči a dalších maďarských městech a obcích, kde organizoval výstavu obrazů pod názvem „Obrazy a světla (Vzpomínky z Čech)“, tematickou výstavu „Čechy na pohlednicích z 19. století“ nebo výstavu českých knih včetně jejich překladů „Nezbedné pověsti“, „Pražská domovní znamení“ a další.

When Ottó Zachár first traveled to Prague in 1963, he promised himself that he would come back again one day. Well, that “one day” turned into a total of at least 150 return visits and the knowledge gained led him to become a consultant for one of the most detailed books about Prague, which was published in Hungary in 2006.

Starting in 1983, together with some friends and associates, he organized over 100 sightseeing trips to the country and personally accompanied over 30 different tourist groups. These trips included, for example, an annual canoe trip down Czech rivers.

In 1986, he was one of the founders of the “AMICUS” association (a club for those interested in sharing information about the Czech and Slovak cultures) at which time he was responsible for the group’s finances and information about tourism. A few years later (June 3, 1993), he and his friends founded another organization, the “BOHEMIA’s Friends Club”. He served as the club’s chairman until March 2016. The 450-member club, of which Ottó Zachár is now the honorary chairman, maintains a wide range of contacts – the club works closely with the Czech Embassy in Budapest and the Czech Center there. Over time, Zachár has collaborated closely with a number of social organizations and institutions, libraries and cultural centers. He continues to actively cooperate with Czech associations in neighboring countries – in particular, with a group in Košice, Slovakia. He has been directly involved with the publication of the “Bohemia Magazine” (in Hungarian, “Bohemia folyóirat”), which is a high-quality publication with articles written by both Hungarian and Czech authors. The magazine is distributed throughout Hungary and abroad. Every two years, Zachár has either published a Hungarian translation of a Czech book or his own book.

Ottó Zachár is the owner of a collection of several thousand Czech postcards, several hundred Czech engravings and maps, all of which he regularly exhibits in the Czech Republic, Slovakia and Hungary. Exhibits from the collection can also be found, for example, on Bohemia Magazine’s website or on the walls of several “Czech” pubs in Budapest. Ottó Zachár is also a keen and skilled photographer whose Czech-related photographs have appeared in numerous travel books and magazines. One recent publication, which featured his photographs is the book in Hungarian “Prágai házjegyek” (Prague House Signs) published in Hungary in 2011.

Ottó Zachár is also a great admirer of Czech folk music. He is a regular attendee at Strakonice’s bagpipe festival and, since 1989, he has regularly organized trips to this festival for his club members. He also actively supports the participation of different bagpipe groups from Hungary in this festival. In 2008, there was an exhibition of some of his photographs of the previous years of the festival in Strakonice.

Ottó Zachár also devotes his time to students and he has given numerous talks and lectures at secondary schools, universities and at the Czech Studies department of the Eötvös Loránd University in Budapest.

During his many years of work with the club, he has popularized Czech club evenings in the “Bem Söröző” restaurant. He has also been actively involved in organizing “Czech Days” in Budapest, Pécs, Győr, Szeged, Miskolc, Debrecen, Mohács and many other Hungarian cities and towns, which have included such exhibitions as “Images and Lights (Memories of Bohemia)” and “Czechs as they appeared on postcards from the 19th century”. There have also been exhibitions featuring such Czech books as “Mischievous Tales” and the previously mentioned “Prague House Signs” and others.

Cena Gratias agit 2020
Vydalo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1
www.mzv.cz

Tisk: Polypress s.r.o., Truhlářská 486/15, 360 17 Karlovy Vary
Vydání první. 2020

ISBN 978-80-7441-053-6

